

Med Kraftkällan arbetar jag efter tre principer:

1. Vi ska ständigt bli bättre.

Här menar jag framförallt vokalt: att må bättre fysiskt, att skapa förutsättningar för bättre klang och större möjligheter för att sjunga bra. Den punkten innebär väldigt många parametrar och man blir aldrig färdig.

2. Vi ska kunna mer.

Toner och pauser, text på olika språk, rytmer, harmonier, etc. – allt det musiktekniska som man måste arbeta sig igenom i hopp om att kunna levandegöra verken och njuta av sjungandet. Samt låta andra göra det.

Gemensamma teater- och konsertbesök, deltagande i projekt som annars vore omöjliga, är bonus.

3. Det ska vara roligt.

Roligt att ta sig till övningarna, att kunna styra sin röst, eller att lära sig en ny sång, eller träffa andra, att åka till ett nytt ställe, att vara medskapare i ett verk som inte fanns eller "alltid" har funnits, att kunna delta i en musikupplevelse. Vad som är roligt skiljer sig från person till person.

Min ambition och önskan är att vi i Kraftkällan växer – växer med glädje – så att vi kan delta i olika musikaktiviteter efter egna önskemål och inte efter begränsningar.

Sakralt och/eller profant?

Den sakrala delen har under åren bestått av Kraftkällans medverkan (kören som helhet) vid mässan i Hedvig Eleonora samt att korister erbjudits möjlighet att enskilt delta vid två inspelningar av TV-gudstjänster på Slottskyrkan, då som sjungande publik/mässdeltagare.

Vi har också arbetat med några sakrala verk i sin helhet: Faurés Requiem i Högalidskyrkan, Mässa av Sisask i Birgittakyrkan och Hilding Rosenbergs Den Heliga Natten i Högalidskyrkan.

Framträdandena förutsatte varje korists aktiva deltagande, om inget radikalt hindrade. Belöningen kom i form av mycket lyckade konserter och nöjda samarbetspartner. Finns det någon som vill vara utan den upplevelsen?

Den profana delen har bestått av ett program med engelska sånger samt svenska körsånger, medverkan i Berwaldhallen 2012, Vox Pacis 2008 i Stadshuset och Sofia kyrka. Där möter man också de musikaliska utmaningarna. Dryckessånger, naturlyrik och kärleksbekymmer erbjuder inte samma möjlighet att växa. Den vokala och musikaliska utvecklingen sker i princip endast genom att sjunga större verk. Storformen driver en vidare, erbjuder andra rum och möjligheter (orkester) och kräver samarbete. Som vid framförandet av Förklädd Gud, och även operan Cavalleria rusticana. Jag blir, ärligt sagt, förvånad över listan på vad vi åstadkommit!

Repertoaren spelar väldigt stor roll i körens musikliv. Dels måste man hitta lagom svåra lämpliga verk i passande arrangemang som tillåter kören utvecklas, dels får man jämt fundera på i vilka sammanhang man kan använda det man arbetar med.

Mitt mål är att i musikens fantastiska pelarsal ska vi känna oss hemma, överallt! Och upptäcker vi någonting nytt eller obekant i ett hörn så blir vi nyfikna och börjar rota: det kan mycket väl vara en skatt eller rent av en ny favorit.

Stockholm i januari 2014

Veikko Kiiver